

Espais d'art contemporani a la Catalunya meridional

Als anys vuitanta, fruit d'una lluita des de la perifèria, fora del la capital, Barcelona, artistes i comissaris van crear noves sales d'exposicions on mostrar les últimes creacions artístiques i en van conquerir d'existents redefinint-les i actualitzant la seva programació. Després d'una època esplendorosa es va produir una davallada, influïda per la crisi econòmica i per l'esgotament dels gestors d'aquests centres d'art (gairebé sempre la tasca que realitzaven era de caire voluntari). Alguns d'aquests espais han deixat d'existir i d'altres han anat sobrevivint amb moments més bons que d'altres.

Sembla que, actualment, la iniciativa pública i privada es va conscienciant cada vegada més de la necessitat d'espais que tinguin una programació estable d'art contemporani,

s'està realitzant un gran esforç per tirar endavant projectes concrets i moltes vegades, encara, amb una manca de recursos considerable.

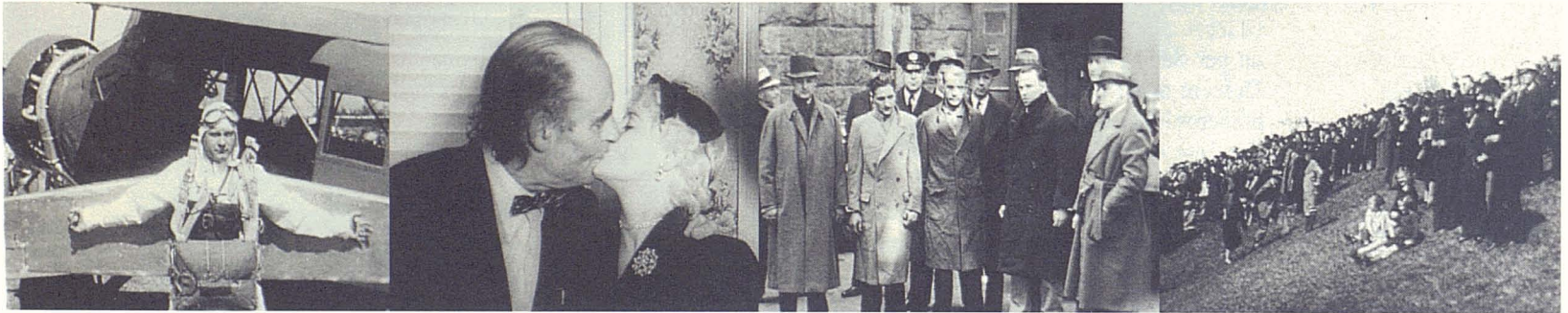
Hem demanat a diversos responsables de diferents sales d'exposicions que ens expliquin els seus objectius, el tipus de programació que proposen. El Museu d'art Modern de Tarragona, l'Àrea d'Art i Creació de Reus, l'Antic Ajuntament de Tarragona, el Centre de Lectura de Reus, l'Escola d'Art de Tortosa estan relitzant una tasca important de difusió de l'art contemporani. També hem considerat interessant incloure un fragment d'una conversa amb Anton Gurí on ens explica la gestió que va dur a terme a la Capella de Sant Roc de Valls, tot i que actualment és Jordi París qui coordina

aquest espai, ja que Gurí va ser el "pare" d'aquesta sala.

No hem d'oblidar, però, que hi ha moltes propostes que no es desenvolupen en un espai concret, per exemple el Talp Club. La programació del Talp Club converteix diferents llocs de Reus en escenari. L'enriquiment de l'oferta es completa amb mostres puntuals com la "Ciutat il·luminada" comissariada per Assumpta Rosés a la ciutat de Valls amb motiu de les festes decenals.

Finalment també hem de recordar el paper clau que han tingut algunes galeries, com és el cas de la Galeria Forum de Tarragona, i la implicació dels responsables amb la programació del Tinglado, un espai de referència obligada.

"Dreamers". Fèlix Viscarret

Sala Marià Fortuny (Centre de Lectura)

Actualment a Catalunya hi ha diversos espais d'art contemporani, alguns depenen de fundacions i centres cívics, i altres d'ajuntaments, però possiblement el Centre de Lectura és un dels més antics en portar a terme una línia d'actuació de foment de l'art contemporani i de donar suport a les propostes més innovadores.

L'any 1982, al Centre de Lectura es va apos-

tar per la contemporaneïtat amb la creació d'un Consell assessor d'exposicions que basava la seva política a prestar atenció a les manifestacions més contemporànies. Aquest canvi va ser degut a l'ambient cultural de l'època i a un grup de joves artistes emergents que intentaven projectar-se de Reus cap a l'exterior: Joan Rom, Aureli Ruiz, Francesc Vidal, Montserrat Cortadelles, Albert Macaya, Abel Figueres i Salvador Juanpere. El treball d'aquests artistes-comissaris es va materialitzar amb successives programacions d'art contemporani que varen ocupar l'espai de la Sala Marià Fortuny diversos anys.

L'any 2000, fruit de la necessitat d'un canvi en la gestió de la sala d'exposicions, un grup d'artistes joves de nova fornada, Lúcia Pérez, Sílvia Ferran i Ester Ferrando, ens vàrem posar al capdavant de la programació de l'espai. Un nou Consell Assessor amb uns nous plantejaments de planificació i actuació ha gestionat l'espai durant dos anys. La programació s'ha gestat a partir d'un estudi de les peculiaritats del context de l'espai expositiu i de les mancances que vàrem detectar, això ens va portar a proposar quatre eixos vertebradors de tot el projecte: el didactisme, la multidisciplinarietat, el dinamisme i la informació. El didactisme pel

que fa a l'organització de les exposicions englobades en cicles sota un títol genèric, s'ha realitzat el cicle del Desig i fa unes setmanes és va inaugurar l'última exposició del cicle sobre la Por. L'interès pedagògic queda evidenciat amb l'oferta de visites guiades per part del Centre. La multidisciplinarietat queda evidenciada amb la proposta de treballs realitzats en diverses disciplines, dins de la mateixa exposició col·lectiva. S'ha establert una dinamització entre les diferents seccions del Centre de Lectura i la sala d'exposicions, principalment amb la Secció de Llengua i Literatura. També cal destacar que en totes les mostres, l'espectador ha tingut al seu abast informació sobre el tema de la mostra i sobre els artistes que hi participaven, dins del mateix espai expositiu.

En aquests dos anys de programació en cicles han passat per la sala artistes de renom com per exemple Zush (de qui fa poc temps el Reina Sofia de Madrid i el Macba de Barcelona varen realitzar una exposició individual), Bigas Luna, Joan Fontcuberta, Frederic Amat, Joan Rom, Group Public Projects..., i també artistes joves amb un currículum prometedora com Joan Morey, Bene Bergado, Antonio Perumanes... Sense oblidar a artistes de la zona com Albert Macaya, Pere Folch, Àlvar Calvet, Àngel Pomerol... L'interès que

El poder de la imaginació pasiva.
O també, la forma de governar tu tiempo libre.

Neus Buiria. "Informes d'un passatger"

ha generat la proposta queda evidenciat per la demanda de visites guiades (unes 40 entre els dos cicles).

Des del seu inici el projecte estava plantejat per ocupar només dos anys la sala Marià Fortuny, tot el treball realitzat està materialitzat en un llibre-catàleg, *Desig*, que ja està editat, i molt aviat tindrem a les nostres mans el llibre-catàleg del cicle Por, que ara estem enlllestint tot esperant el relleu en la gestió de l'espai d'exposicions de la nostra entitat.

■ ESTER FERRANDO

Àrea d'art i creació. (IMAC)

Des d'una sèrie de plataformes ciutadanes -entre les quals ocupa un lloc destacat el Centre de Lectura- els artistes de Reus han contribuït sovint al tremp cultural de la ciutat. És lògic, doncs, que les institucions municipals recullin aquesta energia i hi donin suport. L'Institut Municipal d'Acció Cultural va plantejar-se la necessitat d'una actuació més sistemàtica en aquest àmbit l'any 97, amb la incorporació de la figura d'un tècnic per a l'àmbit d'art i creació. En els dos darrers anys, l'activitat de l'àrea d'art i creació s'ha consolidat i ha tractat de cobrir, progressivament, noves demandes entorn de l'activitat artística i la seva difusió.

La línia de treball més visible és la progra-

Moraza. "Interpassivitat"

mació estable de dues línies d'exposicions, que tenen com a espais habituals la Sala Reus i l'Àmbit 1, ambdós ubicats als espais del Museu Comarcal Salvador Vilaseca. A la Sala Reus s'hi acullen exposicions d'artistes amb una trajectòria consolidada, que puguin actuar com a referents destacables en l'art del nostre país. Podem destacar les exposicions de Joan Fontcuberta, Daniel Canogar o Juan Luis Moraza, a tall d'exemple. També han estat presents en aquest espai treballs d'artistes de la nostra ciutat com és el cas de Montserrat Cortadellas o Glòria Cot. A l'Àmbit 1 hi recalca el treball d'artistes joves del nostre entorn geogràfic; es tracta

d'un espai que pretén ser la plataforma de projecció de les veus més noves. Esperem que aquest àmbit contribueixi a consolidar noves generacions d'artistes que enriqueixin i diversifiquin la creativitat de la zona.

Tota aquesta activitat expositiva es recull en l'edició de catàlegs que documenten les propostes presentades. Al voltant de les exposicions s'ofereix també un servei pedagògic que ha acollit les visites de grups d'estudiants, principalment d'ensenyament secundari.

Creiem que és important donar també cabuda a àmbits de la creativitat que per la seva novetat o pel seu caràcter no comercial troben poques vies de difusió. És el cas de la videocreació. Una primera experiència en aquesta línia ha estat la incorporació als programes de l'Àrea del cicle Vieosferes, una selecció de la mostra de videocreació organitzada pel Centre d'Art Santa Mònica.

Pensem que cal ampliar les activitats de caràcter teòric o orientades a la reflexió i el diàleg; tal i com s'ha realitzat puntualment al voltant de les exposicions, com en el cas de la conferència "jugendstil expropiat", que Carles Guerra va realitzar paralelment a la

"Rierada musical". Carles Santos

seva exposició a la Sala Reus. Caldrà bastir, amb la complicitat del sector artístic de la ciutat, un conjunt d'activitats que, més enllà de les programacions d'exposicions, tendrà a cobrir gradualment les diverses necessitats entorn de l'art i la cultura contemporània.

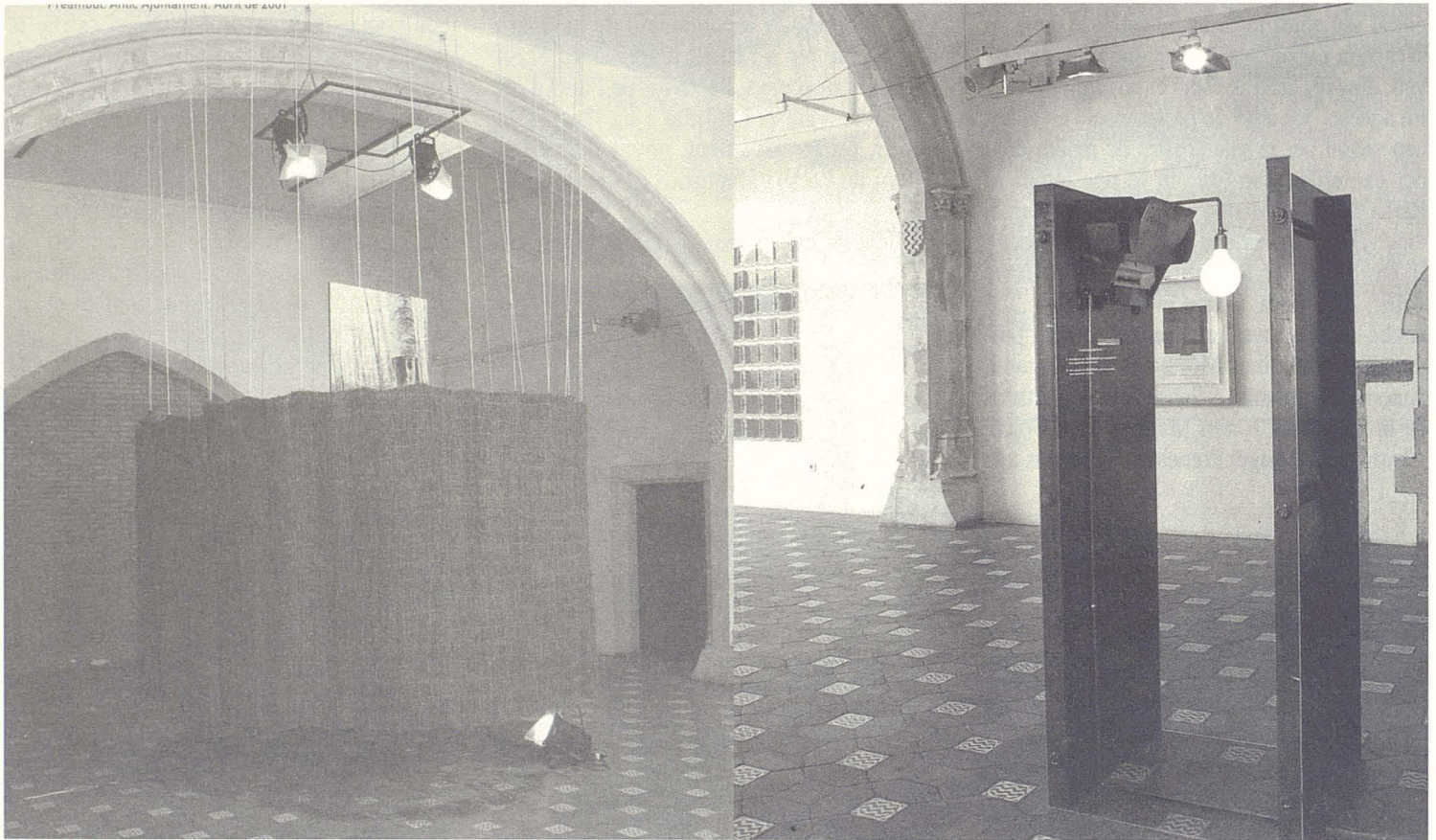
■ ALBERT MACAYA

Sala d'Art de l'Antic Ajuntament -AA- (Tarragona)

Des de principis de l'any 2000, Tarragona compta amb un nou espai dedicat específicament a la creació artística contemporània. Es tracta de la sala ubicada a la planta noble de l'Antic Ajuntament, al carrer Major, 37, que ja havia fet funcions com a sala d'exposi-

d'Escola Normal de Magisteri, seu de la Reial Societat Arqueològica o Conservatori Professional de Música, mentre els seus baixos eren ocupats per diversos establiments comercials. La recuperació de l'edifici des d'un punt de vista arquitectònic va iniciar-se el 1981 i encara no ha acabat del tot. La fase que manca comporta la incorporació dels baixos que ocupaven fins fa poc diverses botigues. Des de mitjans dels anys 80, però, l'edifici va començar a incorporar noves funcions, sobretot en el terreny cultural. La primera que se li va atorgar, i encara conserva, és la de Biblioteca-hemeroteca municipi-

exposicions de tota mena d'entitats i també exposicions d'art. D'entre aquestes, pot destacar-se una de les primeres, *Tàrraco laberint*, que volia ser, en el seu moment, 1986, una mostra representativa dels nous creadors de llavors: Antoni Mas, Gelo, Antoni Torrell, Pau Espinosa, Pere Fort, Maite Fonts, Gemma Molero i Anton Roca. També durant una bona colla d'anys, va ser l'indret de trànsit de la Roda d'Art que, anualment, organitzaven un seguit d'entitats de diferents poblacions per tal d'intercanviar els seus artistes. Aquestes Rodes van iniciar-se el 1998 amb les peces del ceramista Martí

"Preàmbul". Esperanza Cobo. Fotografia de Roser Sans

"Intercanvi". Jaume Canals. Fotografia de Joan Alberich

cions però que mai no s'havia especialitzat en l'art i molt menys en l'estètica contemporània. L'Antic Ajuntament és un edifici important dins del context patrimonial, cultural i festiu de la ciutat. Es tracta d'un edifici del segle XIV, amb importants modificacions al XVI. Havia estat seu consistorial fins a mitjans segle XIX, moment en què l'Ajuntament es desplaça al lloc on està ubicat actualment, a l'antic convent de St. Domènec, al fons de la plaça de la Font, dominant l'espai que havia estat l'antic circ romà. Abandonada la seva utilitat administrativa, l'edifici del carrer Major va desenvolupar altres tasques públiques, com les

pal, que ocupa l'última planta. Una altra funció actual és la de seu del Patronat Municipal de Turisme, ja que l'edifici està situat en un indret neuràlgic de les rutes culturals: sota les escales de la catedral, en el cor de la Tarragona vella. Per últim, la planta noble està ocupada per dues sales contigües que es dediquen a exposicions. En els darrers quinze anys, aquestes sales havien donat cabuda a tota mena de mostres. D'una manera molt especial a les que es relacionen amb el món festiu, ja que la sala es troba en ple itinerari de les grans manifestacions tradicionals, com ara la Setmana Santa, Sant Magí o Santa Tecla. Però també hi ha hagut

Royo.

Com hem dit al començament, però, des de principis de 2000 l'espai s'ha especialitzat i ara és un centre obert a les propostes dels creadors, amb una voluntat de ser útil a l'art actual. Aquesta nova línia va inaugurar-se el mes de març, amb motiu de la Primavera Fotogràfica, amb una exposició de Vanessa Pey titulada *Säulen der Zärtlichkeit*. Va ser també la primera vegada que l'Ajuntament de Tarragona entrava de ple en l'organització cedint espais o subvencionant. Però el 2000, a més d'això, d'implicar-se decididament en l'organització i de muntar una exposició pròpia, també va realitzar un pro-

jecte de divulgació interessant: Fotobús, la inserció de fotografies del fons municipal en un seguit d'autobusos de l'empresa Municipal de Transpots. Després d'aquest bateig, amb motiu de la primavera passada, la sala de l'Antic Ajuntament va acollir altres quatre joves autors: Toña Yáñez, Núria Aria, Carles Izquierdo i Jordi Biendicho, a més del muntatge que, amb motiu de les festes de Santa Tecla, i amb el títol de *Fauna neomitològica de Santa Tecla*, va oferir el pintor Josep Mª Rosselló.

L'espai, com ja s'ha dit, és obert a les propostes dels artistes, tot i que preserva alguns dies per a exposicions de programació pròpia municipal. La selecció la realitza una comissió tècnica, renovable cada dos anys, que actualment integren les següents persones: Albert Vallvè (tinent d'alcalde de Cultura), Antonio Salcedo (professor d'història de l'art a la URV), Manel Margalef (artista i professor a l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació de Tarragona), Assumpta Rosés (crítica), Chantal Grande (galerista), Magí Seritjol (tècnic del Museu d'Història de la ciutat), Joan Cavallé (cap de gestió de Cultura) i Dolors Mohedano (secretària). Els candidats han de presentar les seves propostes (acompanyades de currículum i projecte amb un mínim de 8 fotografies) abans del 31 de gener de cada any. Això vol dir que les programacions són anuals i abracen un període que va de març a febrer de l'any següent. La coordinació de les exposicions la realitza el tècnic Jordi Abelló.

Per aquest procediment, la programació de 2001 compta amb els següents artistes: Ros Sans, Jaume Canals, Esperança Cobo, Mairela Marabi, Col·lectiva entre 4 parets (Montserrat López, Atsuko Arai, Pep Canaleta, Rossana Fontanet, Diego Gil i Lluís Pera), Glòria Cot, Juan Cuéla, Marc Vives i Carme Malaret.

La dedicació de la sala de l'Antic Ajuntament a art contemporani s'inscriu en un doble projecte. D'una banda, el de recuperació total de l'edifici que, en un període de dos o tres anys més, hauria de permetre'n una dedicació total a espai d'art, amb una petita reserva a l'oficina d'informació a la planta baixa. D'altra banda, el projecte de recuperació i especialització de nous espais. Actualment, l'Ajuntament compta amb el Pati de Jaume I com a espai dedicat bàsicament a entitats, el vestíbul del Teatre Metropol, que es dedica sobretot a exposicions relacionades amb el món de la festa i

l'espectacle, i la sala Antic Ajuntament, dedicada a art contemporani. Dintre de molt poc, s'obrirà la sala de l'Antiga Audiència, dedicada a exposicions culturals i, uns mesos després, l'espai Cal Sefus, que serà el primer espai dedicat a marcar una línia pròpia dins la creació contemporània. Per últim, està en fase ja molt avançada la recuperació del Tinglado 2 del Moll de Costa, mitjançant un conveni signat entre el Port i l'Ajuntament de Tarragona, que permetrà seguir la línia iniciada el 1988 de produccions de gran format, que havia comptat, entre altres, amb noms com Barbara Kasel, Eugènia Balcells, Perejaume, Anne i Patrick Poirier, Tom Carr, Johannes Muggenthaler o Alain Fleischer. Si tot va segons les previsions, la primera exposició d'aquesta nova etapa s'inaugurarà a la tardor de 2001.

■ JORDI ABELLÓ

Capella de Sant Roc (Valls)

"Instal·lació de Producció pròpia

Anton Gurí és escultor i ha estat docent a l'Escola de la Diputació de Tarragona a Valls (1971-1996), i actualment a Tarragona. Durant els darrers quinze anys ha estat al capdavant de la gestió de la Capella de Sant Roc, a Valls.

Després d'una interrupció forçada i de perdre el seu amic i col·laborador Pere Isern, ara decideix tancar el cicle i abandonar la direcció de la Fundació Art Contemporani i, de retruc, la coordinació d'exposicions en aquest espai que, amb el temps, s'ha anat guanyant un prestigi a nivell més extern que local.

La primera pregunta és obligada: quan i com comença tot?

El 1981, amb les primeres festes decennals celebrades després de la transició; és a dir, les primeres democràtiques. Hi havia un ambient cultural, es va habilitar l'edifici de Sant Roc, que a més d'acollir l'escola d'art era la seu del jutjat, però amb la construcció dels nous jutjats havia quedat en part buit.

És llavors quan Anton Gurí entra en escena?

Jo era el director de l'Escola d'Art. Havia començat a col·laborar amb el Pere Isern per les Decennals del 81 i, sobretot, per l'homenatge a Picasso, la tardor del mateix any. La primavera del 85, arran d'unes converses amb Jordi Freixes (llavors secretari de l'IEV), i amb en Pere com a responsable de la comissió d'art, vam acordar que l'Escola s'encarregaria de portar el que és la capella de Sant Roc, sempre i quan se'ns permetés treballar a un cert nivell de qualitat. Hi havia la necessitat d'especialitzar els espais: teníem la sala de Sant Roc (la sala gran) i la Capella. Ens semblava que les activitats de l'una i l'altra havien de ser complementàries: que la Sala de Sant Roc havia de ser la

sala polivalent que hi ha a tots els pobles, però amb nivell, i que la Capella s'especialitzaria en art contemporani. És clar que l'any 85 la idea d'art contemporani no era tan clara com la que tenim ara: com aquell qui diu, aquí encara no havia arribat.

Fem ara repàs a les exposicions més visitades?

Una de molt celebrada va ser la de Jordi Martorell..., amb tot de jocs d'ombres, molt espectacular, en la qual l'espectador era el protagonista. Hi havia una sèrie d'objectes recoberts de pintura fluorescent i si s'enretiraven l'ombra no desapareixia...

Una que també va ser interessantíssima va ser la de Xavier Manubens: un muntatge a base de plats de porcellana amb fesols. Vam haver de crear unes condicions d'humitat i temperatura adequades, i durant un mes que va durar l'exposició, aquests fesols van germinar i van créixer. Com que Valls encara és un poble i la gent encara se sent propera a la pagesia, ens venien avis i deien la seva...

Comptant des del 85, es compleixen quinze anys de programació estable a la Capella de Sant Roc. Què ha passat aquests anys? Per què s'acaba?

... El que ha passat és que la capella de Sant Roc va començar com una actuació expositiua molt concreta. De mica en mica, es va anant convertint en un projecte d'art contemporani molt ben construït, com no hi ha d'altre en una ciutat semblant a la nostra en tot el país. I ara s'acaba un temps perquè no troba a l'entorn ciutadà voluntat de continuïtat; no ens enganyem: l'art, al nostre país, funciona com a crònica social, és a dir, per a fer-se fotos. Quan demanes un compromís en un projecte, això no ho vol ningú. El fet és que jo tanco el cercle en la meua activitat, opto per un punt zero: 15 anys, 100 exposicions, i un final que és, en ell mateix, un començament."

*Fragments de la conversa d'Anton Gurí amb Núria Calvó que forma part del catàleg .0 , publicat l'agost del 2000, testimoni històric de l'acabament de la gestió de l'espai per Anton Gurí. Actualment Jordi París treballa en la programació d'aquest espai

Escola d'Art i Disseny de la Diputació de Tarragona. (Centre de Tortosa. Formació Artística i Dinamització Cultural)

L'Escola d'Art i Disseny a Tortosa es troba al nucli antic de la ciutat, en un edifici del s. XVIII, al convent de Sant Joan, restaurat per a la seva actual funció l'any 1988.

Pendent dels futurs nous ensenyaments de cicles formatius, el centre està desenvolupant la tasca pedagògica d'Arts Aplicades i Oficis Artístics, així com també cursos monogràfics de curta i llarga durada on les diferents disciplines funcionen amb íntima relació amb la realitat d'oferta i demanda de les nostres terres.

L'al·lusió del paper de l'art i de l'educació en general no es refereix tant al camp limitat d'una formació exclusiva a la visualització o a la plasticitat sinó més àmpliament a l'educació estètica com a teoria que anuncia les diferents formes d'expressió individual, amb una mirada pedagògica integral de la realitat que ens envolta. Per tant aquest centre de formació global valora les diferents reac-

cions creatives i relacions dels mitjans d'expressió, oberts a les plurals manifestacions on la formació i el criteri adquireixen recursos específics i coneixements expressius, per oferir una correcta síntesi eclèctica i actualitzada dels models de formació artística que s'han generat fins al present.

Les inquietuds que mou l'activitat de la nostra escola, situada a una ciutat en certa manera discreta però rica amb possibilitat del seu entorn, fan d'aquest centre motor cultural de les activitats i dinamitzacions creatives que incideixen en el territori. Una realitat aquesta on l'actitud es construeix en interacció entre ensenyament i dinamització, amb ressò de les realitats contemporànies, amb la pràctica centrada en la pedagogia i la radicació de la mateixa en la societat.

Així doncs l'Escola d'Art i Disseny desenvolupa una tasca docent i cultural que aglutina les diferents actituds creatives i es fa ressò del temps en què ens trobem, no tants sols en les activitats docents sinó també amb les diferents tasques artístiques que formen part de la personalitat de la pròpia ciutat i de les nostres terres complint així la formació bàsica al mateix temps que fomentem la capacitat de l'Escola per produir un teixit cultural. El nostre treball es desmarca de l'academicisme inherent a l'ensenyament per tal d'obrir noves portes i noves vies de reflexió, no tants sols a l'alumne, sinó a tothom interessat a viure d'una manera més directa l'experiència artística.

Exemples de les propostes que defineixen les nostres activitats, les veiem amb les programacions anuals de la sala d'exposicions, de les presentacions de llibres, debats oberts, taules rodones o el cicle de conferències que sota el títol genèric *Art i Creativitat al Canvi de Segle* realitzem des de fa tres anys.

Actualment el centre realitza aquesta tercera edició de conferències amb el títol *l'Experiència de l'artista*, amb una mirada més directa als comportaments i accions pròpies dels autors, amb un debat obert mostrant aquest procés personal davant del fet creatiu. Autors com Montserrat Cortadellas, Jordi Claramonte, Eugènia Balcells, Lluís Mª Todó, Antoni Abat, o l'experiència musical de RAEO, ens nostren la pluralitat de llenguatges i expressions artístiques amb un programa que s'enriqueix amb aquests fets multidisciplinars, continuant així des del nostre centre el camí de transmissió de la cultura i del seu significat en l'àmbit de les arts plàstiques i visuals.

■ L. ESCODA

"Mixta damunt paper". Jordi Fosch

El Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona i l'art contemporani

El Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona ha realitzat una clara aposta pel foment i promoció de l'art contemporani.

Les sales d'exposicions temporals són una bona mostra d'aquesta voluntat. Oberta a tots els artistes residents a l'Estat espanyol, ofereix un espai on mostrar una proposta concreta per part dels artistes.

La solidesa d'aquesta oferta ha fet que any darrere any les propostes d'exposició hagin anat augmentant, possibilitant la mostra d'un ampli espectre de visions dins del món de la creació actual.

Per aquestes sales, al llarg dels anys que

s'han succeït des de la seva rehabilitació de l'edifici, concretament deu, han passat gran nombre d'artistes. Alguns d'ells, com Joaquim Chancho i Tom Carr, ja consagrats tant a nivell nacional com internacional; d'altres, com Manel Margalef, que quasi bé iniciaren el seu trajecte individual en aquest museu, han aconseguit assolir el reconeixement tant de crítica com de públic; mentre que per a d'altres el seu pas pel museu ha esdevingut la plataforma d'un producció encara incipient però amb projecció.

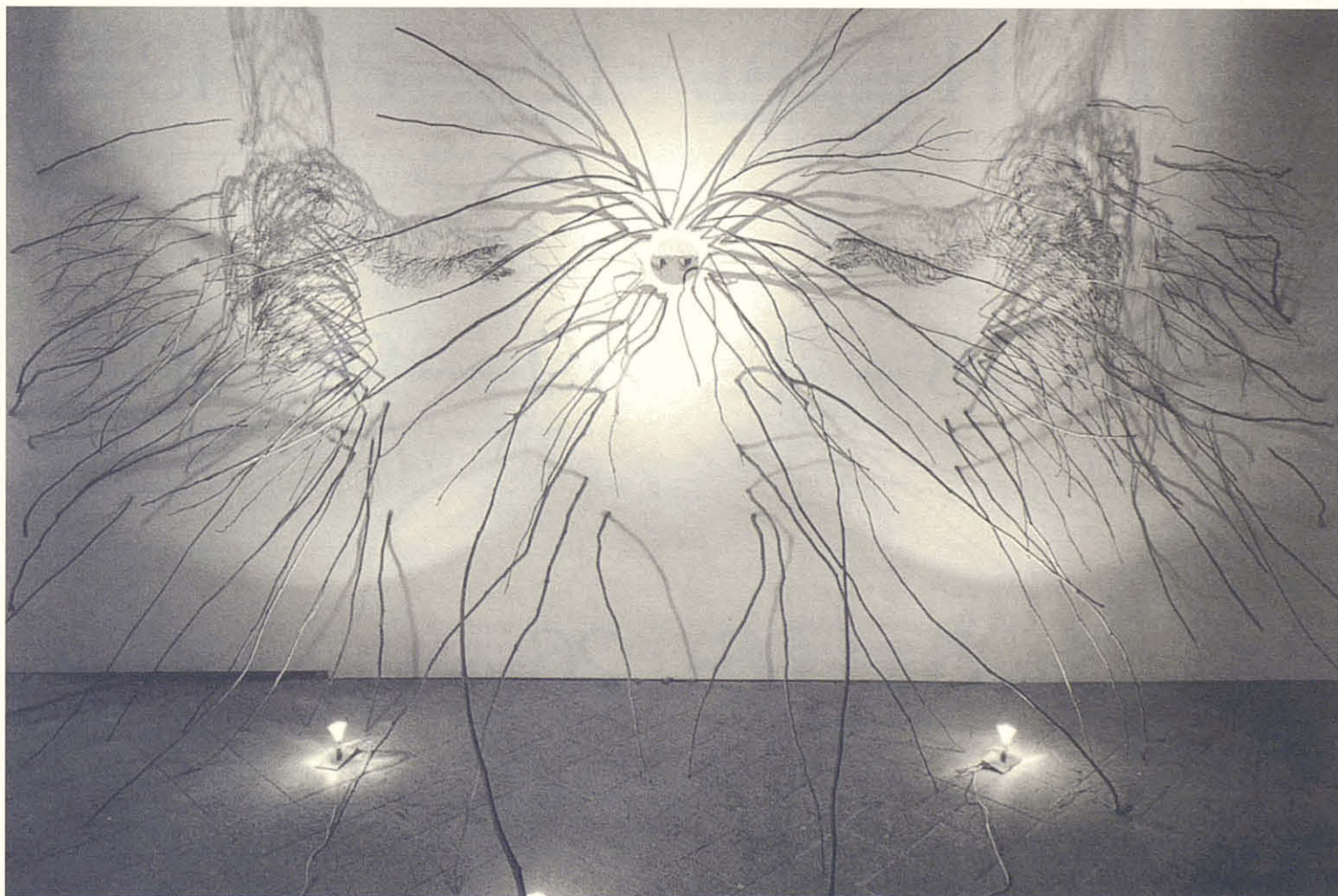
A més aquest espai esdevé, també, un guardó ja que els guanyadors de la Biennal d'Art de la Diputació de Tarragona, d'ençà de 1996, al premi en metàl·lic que s'atorga, s'hi afegeix la realització d'una exposició individual al museu; així doncs, no es recompensa únicament una obra d'una artista, sinó que aquest, dins dels dos anys següents podrà mostrar el seu treball i disposar d'un catàleg que reculli l'obra realitzada en aquest període.

En aquests moments, maig-juny d'enguany, s'exposarà l'obra més recent de Josep Salmerón, guanyador del XXXII Premi Tapiró de pintura de la darrera Biennal d'Art de la

Diputació de Tarragona, celebrada el 2000; mentre que el guanyador del XXX premi Julio Antonio d'escultura del mateix certamen, Albert Macaya, ho farà a les darreries del pròxim any 2002.

Dins del calendari d'enguany s'han programat les exposicions de Josep Cerdà, Carles Amill, Julia Galán, Núria Batlle i Roser Oduber. Per al proper any han estat seleccionades les propostes de J. Àngel Pomerol, Narcís Gironell, José Herrero i Josep M. Codina.

■ ROSA M. RICOMÀ VALLHONRAT
DIRECTORA

Albert Macaya